

Zde může být štítek s vaším jménem,
pokud si naše noviny objednáte!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J
Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 011-420-274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 10.

(336.)

Vol. 15.

satellite

1-416

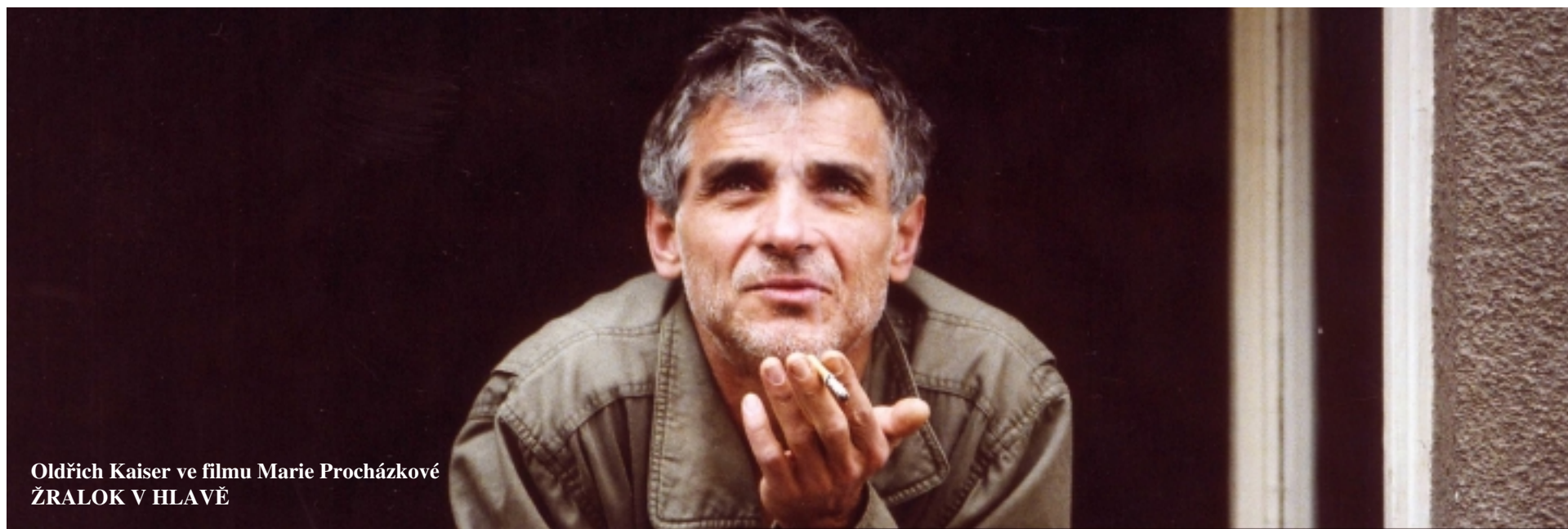
Thursday,

May 12,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Oldřich Kaiser ve filmu Marie Procházkové
ŽRALOK V HLAVĚ

FINÁLE: Realistická ostravská poezie Martina Šulíka porazila na body Český sen

Patřím ke generaci, která si při slově Festival vybaví spíše *Woodstock* než *Mezinárodní festivaly mládeže a studentstva*. Při festivalu má člověk dost času, aby se soustředil na jednu věc a nechal se jí unášet. Chvilí se neohlížel na to, co se děje kolem a soustředil se na hudbu, film, divadlo. Hovořil o tom s lidmi, které zná i s těmi, které nezná. Poseděl s přáteli dlouho do noci a pokud takový festival trvá dost dlouho, vydrží i to, co se mu jindy nepodaří, sledovat řadu filmů s rozličnou tematikou dlouhé hodiny za sebou. Překonává únavu, někdy i spánek, který se ozývá pravidelně okolo páté odpoledne a kupodivu nejčilejší je v okamžiku, kdy má jít spát. Večer se mu jaksi nechce usnout a tak pokud není ještě nějaké noční představení, rozebírají se opět dojmy z předchozího dne.

Pižeňský filmový festival Finále nepatří k velkým festivalům, což není nevýhodou, ale spíše předností. Nemusíte žádat vedení, aby vám sjednalo interview s předním hercem, herečkou či režisérem. Stačí za nimi zajít po představení a sednout si na okamžik na schody kina. Při tom během týdne máte prakticky možnost shlédnout vše, co se v Čechách a na Slovensku natočilo. Není výjimkou, že v českém filmu hrají slovenští herci a naopak. Co však bylo novinkou hned v úvodu, že převážně cizinci žijící v Praze udělají český film. Bylo-li to *Silný kafe*, jak se film jmenoval, je otázkou, ale byl to zajímavý film, který bylo možno vidět jako rozjezd ještě před oficiálním zahájením festivalu.

Silný kafe

V Praze žijící islandský spisovatel Börkur Gunnarsson napsal tři romány, vystudoval FAMU a v tomto filmu se představil jako debutující režisér. Děj se odehrává v Praze a pak v Českém Štemberku, kam věčně rozhádaná dvojice Chorvata Tomislava a jeho finsko-egyptské přítelkyně Mayi odjíždí na výlet, spolu s dvojicí filmařů, režiséra Davida a herečky Renáty. Na filmu je vidět, že Gunnarsson je spisovatel a dokáže až neobyčejně přesně pracovat s českým slangem, který

B. Gunnarsson - SILNÝ KAFE

je v tomto filmu nejen funkční, ale když ho používají cizinci i svým způsobem poetický. To, že se Renáta zamiluje na venkově do jakéhosi uzavřeného odepšaného dospívajícího filosofického samouka trochu připomíná *Starce na chmelu*. Kdyby film byl udělán v islandštině asi by nikoho toto přirovnání nenapadlo a otázkou je, jestli islandský režisér tento film zná. Rozhodně ho neovlivnil tak jako naši generaci, která film *Starce na chmelu* viděla nescetněkrát než šel do trezoru.

Byl to dobrý úvod na začátek festivalu, který končil půlnočním promítáním Formanova *Taking off*.

Sluneční stát/Slunečný štát

Druhému dni dominoval nový film Martina Šulíka, kterému předcházely poměrně velké reklamy v televizi. Někdy taková reklama spíše filmu uškodí než mu pomůže, obzvláště když je do upoutávky vybrána většina překvapujících a humorných scén, takže mizí velice často moment překvapení. Dát československý či slovensko-český film do českého města, kde je nejsilnější slovenská menšina, do města, které má svůj zvláštní charakter a lidi mají svoji specifickou vitalitu, ale i víru, do místa kontrastů, kde se kříží zbožnost s hornickou tvrdostí, někdy až brutalitou, bylo rizikem. Do jaké míry se v tomto experimentu mohlo jít dál, aby Ostrava nezůstala jen jako kulisa je otázkou. Skutečností je, že Ostrava má v sobě něco, co je těžko přenosné na

plátno nebo do literatury, navíc Ostrava se hodně změnila od doby, kdy se drancovala země, až se ulice propadaly. Příběh čtyř kumpánů, kteří se snaží řešit svou situaci tím, že se pokoušejí podnikat s nákladákem, který jim nakonec někdo ukradne, vykresluje jejich

M. Šulík - Sluneční stát aneb hrdinové dělnické třídy

charaktery v krizových situacích. Zatímco skupina se nedá prakticky ničím rozdělit, jejich manželky zůstávají osamělé, bez přátel. Festival je právě jedinečný tím, že téměř po každém filmu jsme měli možnost s tvůrci pohovořit. Nejprve jsem se tedy zeptal slovenského režiséra Martina Šulíka, kdy a jak vznikla myšlenka natočit *Sluneční stát* v Ostravě.

Pokračování na str. 4